

VIJF DAMES IN HET ZAND

Toneelspel in drie bedrijven

door

GUIDO ROBAYS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VIJF DAMES IN HET ZAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GUIDO ROBAYS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Donald - ligt op veldbed
Pieter - neef
Dr Seru
Paul - neef
Xavier - neef
Jessica - ex Xavier: en geliefde van Donald
Stem Pastoor
Katia - geliefde
Begrafenis ondernemer
Marie-Louise - geliefde
Notaris
Atifah Moha - geliefde
Man met bureaustoel
Farah - zuster Atifah
Man met zak zand

9 mannen en 5 vrouwen.

DECOR:

1ste bedrijf - huis Donald - kas, tafel, veldbed, gsm's

2de bedrijf - bureau Notaris - bureau, stoelen, telefoontoestel, gsm's

3de bedrijf - idem 1

Plus de kleine spulletjes vernoemd in het stuk of naar keuze regisseur.

VIJF DAMES IN HET ZAND

We bemerken een geneesheer die zeer oppervlakkig een op een veldbed opgebaard lijk onderzoekt, een overlijdensakte schrijft en wil vertrekken. Het hoofd van de overledene rust op een telefoonboek. Op dat ogenblik komt iemand met een deksel van een doodskist binnen.

Pieter: *(komt met deksel doodskist binnen; er ligt een lijk opgebaard; zijn gezicht is voor het publiek te zien; plank wordt tegen de muur gezet. Op de kast: Boeddha beeldje en enkele andere Oosterse beelden+fotootje, Marie-Louise:+vaas bloemen)* Excuseer dokter dat ik je even moest alleen laten en je wat heb laten wachten, de kist was nog niet gereed. Alleen het deksel van de kist kon ik meekrijgen. U ziet het wel: een doodgewone plank... hebben ze meegegeven. Is Donald werkelijk gestorven?.. ...Heb je zijn hartstreek beluisterd?

Dokter Seru: Dat was niet nodig...zijn gezicht heeft al een lichtblauwe kleur...À propos, wanneer is de gehele kist gereed?

Pieter: Het gezicht van Donald een lichtblauwe kleur? Is zijn gezicht niet eerder wit dan lichtblauw.....?

Dokter Seru: Neen, anders zou het volgende donderdag al zijn feestdag kunnen zijn: Witte Donderdag.

Pieter: De kist, vroeg je zojuist? De croque-mort komt later met de rest; maar ik heb enkel de schroeven tezamen met één plank die als deksel moet dienst doen, meegekregen, zoals je zelf kunt bemerken.

Dokter Seru: Hier heb je de overlijdensakte betreffende jullie neef Donald, ik heb het formulier opgemaakt op datum van 1 april...ik kom nog wel eens langs om de rest van de noodzakelijke documenten te bezorgen.

Pieter: Dank u, Dokter Seru. Nog een vraagje... waaraan is hij gestorven?

Dokter Seru: Aan een hartstilstand...hij had dan ook in zijn jeugd een liederlijk leven achter de rug...

Pieter: Liederrijk? Ik heb hem nooit horen zingen.... het was meer het gebrom van een dikke vlieg... meer een stem om cokes te kloppen.

Dokter Seru: Dat kloppen van steenkool was niet nodig: er is hier vloerverwarming. En ja verder.... Over zijn liederrijk leven gesproken...dat was verleden tijd.. sedert een paar jaar was hij kalmer en bedachtzamer geworden... had ik toch de indruk.

Pieter: In ieder geval bedankt, dokter, om ons onmiddellijk op de hoogte te brengen van zijn overlijden.

Dokter Seru: Ik heb hem op een veldbed gevonden toen ik hier binnenkwam voor de maandelijkse controle (*dokter af*)

Paul: (*op*) Ik hoorde de dokter een uitleg geven over een veldbed....veldbed, hoe is het mogelijk?

Pieter: Bijwijlen sliep hij op zo'n bed...zonder een gemakkelijke matras maar met een harde plank op het bed. Nog een restantje van 5 jaar dienst bij het "Légion étrangère". Ja, ja... op een plank. Hij beweerde dat op zo'n manier slapen hem deed terug denken aan zijn tijd.. bij het Vreemdelingenlegioen toen hij, op zijn rug gelegen, een eenzame ster kon bewonderen.

Paul: Ha, daarom verduisterde hij nu en dan eens de kamer en deed hij met een laserlampje, één puntje oplichten op het plafond en zong hij... allé hij probeerde het althans... "Tiens, voilà du boudin", het marslied van de legionairs. Hier voilà du boudin (*marslied van het Légion Etrangère*) laten horen.

Pieter: Ik weet aangenamer manieren om de nacht door te komen...

Paul: Ja, bij je jong vrouwtje zal je wel veel sterretjes gezien hebben... A propos... Wat wist Dokter Seru te verklaren?

Pieter: Zijn hart heeft het begeven. De overlijdensakte ligt daar op tafel... en de overledene ligt naast de tafel. Hij was een pietje precies...Vooral omtrent de betekenis van plaatsbepalingen... op tafel, naast de tafel...Inderdaad die juiste plaatsbepalingen zouden hem als muziek in de oren hebben geklonken... O ja, ik zal de akte dan maar naast zijn hoofd leggen. Hij was altijd wat wantrouwig: zo kan hij de gegevens zelf controleren, als het ware! Ordnung muss sein, orakelde hij altijd. Alhoewel OP of NAAST, bij overlijden zijn die beide voorzetsels voor hem van geen belang meer...bijvoorbeeld: hij is op eeuwige rust... hij staat naast het leven...hij is naar het hiernamaals.

Paul: (*wijst een sobere plank aan*) Ik bemerk hier slecht één plank voor zijn kist... maar als je optimistisch wilt zijn... 2 planken... die op zijn veldbed meegerekend..

Pieter: Inderdaad nog twee planken te gaan... We moeten dus nog een beetje wachten om de schroeven vast te draaien; die heb ik toch alvast meegekregen.

Paul: Vastschroeven? Dat is nu voorlopig onmogelijk. Waaraan zou je ten andere de vijzen vastmaken? De planken rechtstreeks op zijn lichaam aanbrengen?

Pieter: Voorzichtig daarmee. Misschien is hij nog niet helemaal gevoelloos? Met al zijn Oosterse ondervindingen hij keek geweldig

op naar fakirs, zou hij nu dood zijnde geen lichamelijke gevoelens meer hebben?.... Ik heb veel naar hem geluisterd en daarom heb ik zo mijn twijfels. Een mysterieuze man.. ja, dat was hij de laatste tijd geworden. (*Xavier komt binnen.... hoort nog enkele replieken*)

Paul: Pieter naar jouw mening zou hij nog lichte kriebels kunnen gewaar worden. Wat mij betreft zal ik alleen dan gerust zijn als hij tussen vier vastgeschroefde planken ligt!

Xavier: (*heeft blijkbaar laatste replieken gehoord*) Ik heb zojuist het slechte nieuws gehoord en ik kom mijn overleden neef groeten...wat ik Paul daarjuist hoorde beweren, zou wel eens kunnen kloppen...zolang je niet volledig van de bewoonde wereld afgesloten bent tussen vier planken, ben je nog niet helemaal weg van deze aarde. Anderen zijn van mening dat wie niet meer beweegt, dood is.. Dat gezegde hebt ik ergens opgepikt.

Pieter: Dag Xavier:...ook een goeie dag....

Paul: (*fluisterend tot Pieter*) Op zulke dagen maakt een simpele bonjour niks uit...ten andere vergeet niet, Pieter, dat Xavier zijn vrouw er onlangs van onder gemuisd is...maar daarover geen woord meer aub.

Xavier: Ik heb dat gehoord, Paul. Ik had veel liever gehad dat de muis er vanonder was en de kat nog vrolijk spinde bij de haard...maar genoeg over mijn huwelijksbreuk..... neef Donald heeft nu een dubbele breuk met het leven.

Pieter: Ja, zijn hart schijnt gebroken te zijn...dit volgens zijn huisdokter.....

Xavier: Hoe is het mogelijk? ..Mijn hart is ook gebroken, maar ik leef nog....

Paul: Voilà... de geheimen van de geneeskunde zijn ondoorgrondelijk....

Pieter: In een verre toekomst zie ik de mens nog het hart van een varken ingeplant worden....

Paul: Dan zal het liedje als volgt luiden: met knorren en opstaan.....

Pieter: Vast zal men in ieder geval staan: op vier pootjes; maar de uitleg hieromtrent zal knorrend gebeuren door de patiënt... het geeft niks... de uitleg van de dokters is meestal ook onbegrijpelijk.

Paul: En wordt " Tim " van Wim Decraene een hit..... "met knorren en opstaan, van hieraf moet je gaan" en weg is de patiënt op vier pootjes!

Pieter: Ik citeer Xavier:... zolang je niet volledig tussen vier planken ligt, ben je nog niet helemaal weg van moeder aarde, beweert men althans.... en inderdaad, Pieter, met een ingeplant varkenshart kan je op varkenspootjes door het leven gaan.

Xavier: Dat geloof je toch niet... dood is dood, zeg ik altijd.

Pieter: En de bewijzen zijn duidelijk.... wie niet beweegt, is dood.... dat gezegde heb ik ergens opgepikt.

Xavier: 'k Heb toch nog twijfels... als je met je pootjes in de lucht ligt... ben je van deze aarde en voorgoed ribbedebie.... maar kijk... zijn beide benen zijn mooi horizontaal....

Pieter: Wat die benen betreft... binnen een jaar of twee, zal je noten kunnen kraken tussen zijn knoken..

Paul: Daarom juist... vlugger ze de volledige kist brengen, des te vlugger kunnen we neef Donald, bijgenaamd "den ertefretter " kisten en zal ik me toch meer op mijn gemak voelen.

Pieter: Hij kon inderdaad soms wat doorbomen, maar daaraan was hij aan het werken om het af te leren en sedert enige tijd was hij meer genietbaar geworden. Of niet soms?

Xavier: En toch moet je absoluut geen medelijden met de overledene hebben of enige wroeging voelen want om de duimschroeven bij anderen aan te leggen, was hij eertijds wel rap genoeg. Daarom zou ik het zootje zo spoedig mogelijk willen dichtschroeven. Dat is voor hem the only place to be!

Pieter: Ook wat mij betreft, zou ik het appreciëren dat het dicht maken van de kist, zo vlug mogelijk gebeurt want al bij al was hij indertijd, zoals door Paul: zo juist benoemd, een zageman. Nooit kon je bij hem eens gelijk halen, hij was soms een vervelende betweter. Alhoewel zijn échte inborst in wezen toch een beetje positieve aspecten vertoonde... en dat was mede te danken aan het feit dat hij zich aan Oosterse mysteries begon te interesseren.

Paul: En nu ligt hij daar op bed...niet op een soort "betweter", een "allesweter" rustig op een "slaapbed" met een D.... en nu weet hij niets meer...weer een zorg minder, zijn zo geheten betweterij is voor altijd verleden tijd.

Pieter: *(naar publiek)* Voor alle duidelijkheid: Betweterij is geschreven met een..... Ten andere, who the fuck cares?

Xavier: Inderdaad ... op alles had hij vroeger wat kritiek. We zullen ook nog wat " Fix All Soudal" aan de schroeven aanbrengen... zò zal hij voor altijd stevig vastzitten.

Pieter: Het is... euh.... het was toch onze neef, weliswaar een eenzaam familielid.... hij had noch kind noch kraai... en zoals gezegd... toch zat er een klein beetje goedheid in hem alhoewel die vroeger zelden werd vertoond. Het is slechts de laatste tijd dat hij soms blijk gaf van een zachter karakter...

Paul: Nu dat hij" z'n sjieke " uitgespogen heeft, nu dat zijn oortjes aan de wasdraad hangen... valt er misschien voor ons " neven "

toch ietske te rapen . Ik herhaal “ misschien....” want vergeet niet dat vaders “ Staat “, indien we al iets kunnen verwachten, bijna 80 percent van de erfenis opstrijkt.

Xavier: À propos wat die wasdraad aangaat: in een dergelijk geval zijn het wel de balletjes die te drogen hangen...als ik me die Oostendse spreuk goed herinner.

Pieter: Aub stop het met die Oostendse oneliners.....

Paul: (*gaat bij het lijk staan*) Eyeliner.. eyeliner.... onze Donald is niet gegrimeerd.... zijn wenkbrauwen en wimpers zijn pure natuur. Er kwam nog geen grime aan te pas.

Pieter: Neen, geen eyeliners..... wel Oneliners zei ik... zoals bijvoorbeeld: in plaats van een eerbiedige “hij is gestorve....” hij heeft een korte adem gehad!

Xavier: Dit zijn geen oneliners... maar volkse uitdrukkingen.

Paul: Ja, ja... ik begrijp het.. maar, zoals Pieter: reeds zei:” who the fuck cares? “ Genoeg gekibbeld.... Nu terug ter zake: Neef Donald was een échte vrijgezel maar met een reuze libido, al zijn maîtresses die hij heeft gehad... zou ik niet te eten willen geven. ‘k Zou me toch niet teveel illusies maken over een eventuele erfenis die ons nog kan te beurt vallen; zijn “amourettes” zullen hem ook wel gepluimd hebben.

Pieter: Zo is het. Hij zat soms op zijn centen maar niet als het op het botvieren van zijn lusten aankwam.

Xavier: Dan liet hij de centen “frivool” rollen... het voorspel mocht kosten wat het wilde... champagne, kreeftjes... dan nog een lekker wijntje er boven op, nog een theetje en dan hup, hup het bedje in.

Paul: Ik zie het zo voor me: Hij wipte dan fluks het bed in... en dan wip en hij bleef wiiii... wipp

Xavier: Ik zou het met een one-liner willen uitdrukken. Na het tafeltje dek je, lidje strek je! En nu even geen gekibbel over het verschil tussen one-liners, volkse uitdrukkingen en spreuken. Allemaal dimmen aub.... eerbied vóór alles...

Paul: Hij had een handboek over het versieren van vrouwen kunnen schrijven, indien hij het niet zo druk had gehad met het in praktijk brengen van zijn onderwerp...want hij hield van vrouwtjes met een mooi snoetje en een leuk kontje...

Pieter: Ja, het is al goed met die toespelingen en dubbelzinnigheden... alhoewel met de veelvuldige innames van libido-versterkende middelen zal hij het springen uren hebben kunnen vol houden, zo luidt althans de reclame...

Xavier: Vooral, daar hij de vrouwtjes stiekem ook wat afrodisiaca toediende in de vorm van bijvoorbeeld een drankje met veel

avocado, Goji bessen... en vijgen. De dames hebben wat “ af-ge-aperitiefd “.

Paul: Dat is een van die dames.... daar.... op die foto die je op de kast kan bewonderen. *(foto Marie-Louise:)*

Pieter: *(neemt het kadertje in de hand)* En haar foto steekt precies in een gouden kadertje.... *(toont het kadertje)*

Xavier: Ik kan je verzekeren... het is écht goud. Dat was, naar ik meen te weten, één van zijn laatste “keppen..... Marie-Louise:”. Goed voorzien van poten en oren. Maar spijtig voor hem waren die lichaamsdelen niet van goud... maar ze voelden wel sappiger aan dan genoemd edel metaal.

Paul: Maar voor hem zullen ze wel van goudwaarde zijn geweest.

Pieter: Die genoemde lichaamseigenschappen van Marie-Louise: waren, zoals men het soms uitdrukt, een handje vol. Een kinderhand volstond niet... twee misschien.... neen, neen.... neem er maar drie, want een kinderhandje is gauw gevuld. Haar joekels waren groter dan haar denkspier...

Paul: *(snuistert in de laden van de kast en haalt er enkele foto's uit)* Veel foto-trofeeën vind ik hier... *(toont foto's)* voor allen wat wils... Ik denk zelfs dat iedereen wat wilds wil met een quelque chose de sauvage... *(deelt de foto's uit aan de twee anderen maar houdt zichtbaar een foto achter = foto Jessica: Steekt foto in zijn hemd)* Hola ..enkele dozen libido-versterkers... *(steekt doosje in zijn zak)* en....

Xavier: *(snuistert nu verder i.p.v. Paul)* En... en... een goede fles whisky Glenfiddich12.... weet iemand waar we gepaste glazen kunnen vinden?

Pieter: Ga es in de keuken kijken! *(Xavier naar keuken met fles in de hand)*. Aangepaste glazen... komaan Xavier, whisky smaakt ook lekker in gewone glazen.

Paul: Ola...Olalah... *(toont de achtergehouden foto aan Pieter – foto met vrouw van Xavier (Jessica:) gekiekt in gezelschap van Donald... dat is toch Jessica: de vrouw van.... van.. van... Xa... Xa... vvv.... in een liefdevolle omstrengeling met Donald (wijst naar Xavier in de keuken)*

Paul: *(vervolgt)* Ik zal maar zachtjes praten... Sssshhht... stiller... *(fluistert nu)* hij zou ons kunnen horen....

Pieter: Het heeft m.i. geen belang meer.... Zijn vrouw is er nu toch vanonder. Ten andere horen doet hij toch niet meer goed... zijn “dorstigheid” en drankverslaafdheid kennende is hij er al ene in zijn oor aan het gieten. Altijd een oortje verstopt door de drank! Hij is nog altijd aan de drank. *(maakt beweging van iemand die een*

glas naar zijn oor brengt. Xavier op met enkele glazen in de handen
)

Xavier: *(nadat hij glazen heeft neergezet en één foto heeft ontvangen)* Wat hebben we hier... de foto van mijn beminnelijke buurvrouw Katia. Onze neef had helemaal geen scrupules. Haar echtgenoot... zo'n een gedistingeerde brave man.

Pieter: ...Ha, die schalkse Katia toch... tezamen met die dekselse neef Donald

Xavier: Men is cocu... horendrager voor men het zelf weet.

Pieter: Men kan het toch altijd een beetje gewaar worden....Indien men moeilijk door een deur kan en het hoofd ietwat dieper moet buigen, zou dat kunnen wijzen dat men op het hoofd horens is opgezet. *(maakt beweging van iemand die hoofd buigt terwijl die door een deur loopt)*

Paul: Indertijd heb ik van een vriend geleerd dat indien alle horendragers een belletje zouden moeten dragen, men elkaar niet meer zou horen... Si tous les les cocus, portaient des clochettes, des clochettes au c... on s'entendrait plus... en gij nu...

Pieter: Ja, de horenszetterij: het is me wat! Gelukkig is " Si tous les cocus..." maar een deuntje vol wishful thinking .

Xavier: Eerbied Aub... we waken hier bij een overledene....

Pieter: Laat ons ter herinnering aan de overledene een glaasje nuttigen.... hij zal het appreciëren dat zijn klasse-whisky degelijk gesmaakt wordt. *(er wordt whisky uitgeschonken en Xavier laat het zich smaken, drinkt zonder ophouden)*

Paul: *(toont een doosje Viagra)* Is er iemand van jullie soms op scherpe lucht uit..... dan zou ik er nog een blauw pilletje bijnemen. *(schudt met een doosje libido-versterkers)* Je moet je verdriet toch op een of andere manier kwijt.

Pieter: Voor het ogenblik heb ik geen droevige gevoelens, ik verlang alleen naar menselijke warmte... en na het nuttigen van die drank en pil wordt het waarschijnlijk zalig hier binnen in. *(wijst op onderbuik)* Ik zou graag zo high worden als een giraffe.

Xavier: En nu "to the point...." hoe en wanneer zullen we onze neef begraven en wie moet er verwittigd worden? Voor dergelijke overpeinzingen hebben we geen afrodisiacum nodig. Wel lecithine... en daarvoor hebben we aan een paar fondant-chocolade-repen genoeg. Mijn vrouw wist er alles van.... zij was een "gezondheidsfreak" en daardoor verstandig en levenslustig, zij snoepte ganser dagen fondant...en nu ze haar zogenaamde vrije wereld is ingetrokken... zal haar levenslust geen grenzen meer kennen.

Pieter: Ze kan dus nu ongeremd het nuttige aan het aangename paren..... De Azteken wisten al dat chocolade een afrodisiacum was, vol stimulerende en roesverwekkende eigenschappen.

Paul: Paren is hier het sleutelwoord! Het juiste woord op de juiste plaats.

Xavier: Laat ons nu maar beginnen brainstormen betreffende de schikkingen voor de begrafenis...we zitten hier met drie neven bij elkaar... de Begrafenisondernemer: hebben we al vastgelegd. Alhoewel zijn service te wensen overlaat, moeten we nu toch met hem verder. Eén plank van de vier hebben we nog maar, de plank waarop hij nu rust, buiten beschouwing gelaten.... maar wat niet is, kan nog komen. Die man heeft nog nooit van JIT-leveringen, Just In Time -gehoord... op tijd leveren staat niet in zijn Bijbel.

Pieter: De Begrafenisondernemer:, de croque-mort is geen economist en helemaal niet gelovig.... de bijbel is niet aan hem besteed... dat schrijfsel is voor hem overbodig bij het uitoefenen van zijn job...

Paul: De Bijbel niet nodig?De dode had daar waarschijnlijk de laatste tijd behoefte aan..... alle geestelijke geschriften van welke strekking dan ook, kregen volledig zijn aandacht.

Pieter: Nu ter zake... Eén plank, de harde plank op zijn veldbed buitenbeschouwing gelaten, en de vijzen, die hebben we ook toch al! We zullen onze eigen begrafenis -service kunnen starten.

Paul: Wie zorgt er voor de FIX-All-SODAL?...Xavier, jij kent het merk blijkbaar zeer goed.... neen, Pieter:, dat is geen glijmiddel maar een stevige lijm en dit om de schroeven nog harder vast te kunnen aanbrengen...Xavier, indien je met Fix-all-sodal je vrouwtje aan de muren van je huis had kunnen vast lijmen.. zou ze niet ribbedebie zijn...

Xavier: Ja, wrijft het zout nog wat harder in de wonde... Kom nu is het tijd voor het praktische... Eerst en vooral de datum van de Ter-aarde-bestelling?

Pieter: We moeten eerst Notaris: Valgaren contacteren kwestie van genoeg centen los te krijgen voor de burgerlijke of kerkelijke dienst... Xavier wil jij Notaris: Valgaren raadplegen? ...misschien kan je vernemen of er voor ons al dan niet nog iets van de kar valt, men weet nooit.

Er wordt aangebeld. Men opent de voordeur. De ex- echtgenote van Xavier, Jessica komt binnen.

Pieter: *(erg fluisterend, terwijl Jessica: de andere kant opkijkt)*En neem ook het kadertje *(Marie-Louise:)* van de kast... rap... rap.. *(Pieter haalt ook foto van Marie-Louise: uit het fotoraampje)*

Xavier: *(totaal verwonderd)* Jessica, jij hier?

Jessica: Ik wilde voor een laatste maal Donald groeten. Ik vond hem wel een brombeer... maar al bij al was hij soms een zacht beertje alhoewel je het van buiten uit niet zou gezegd hebben.

Pieter: Voor een laatste maal groeten, zeg je....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto